

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 26.

Vydána dne 7. dubna 1925.

Obsah: (53.—55.) 53. Zákon o dávkách za úřední úkony ve věcech správních. — 54. Zákon, kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hračí karty). — 55. Dohoda o přístupu některých britských dominií k úmluvě mezi republikou Československou a Velkou Británií ze dne 31. ledna 1923, týkající se vzorků obchodních cestujících.

53.

Zákon ze dne 3. dubna 1925 o dávkách za úřední úkony ve věcech správních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních mohou vybíratí státní úřady a podniky, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávky.

(2) Dávkou je povinen ten, kdo k úkonu zavinil příčinu nebo komu bylo oprávnění uděleno nebo výhoda poskytnuta.

(3) Vláda určí nařízením, ve kterých odvětvích veřejné správy, ve kterých případech a v jaké výši jest tyto dávky vybíratí. Za tím účelem vydá dávkové řády pro jednotlivá odvětví správní, které se vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 2.

(1) Dávka z úředních úkonů se stanoví se zřetelem k výlohám toho kterého správního odvětví, k rozsahu a obtížnosti jednání, k významu věci a prospěchu, který straně z toho vznikne, buď pevnou sazbou nebo v určitých číselných mezích.

(2) Dávka za úřední úkony nesmí přesahovati 5.000 Kč, za udělení státního občanství 50.000 Kč a za udělení jiných oprávnění nebo poskytnutí výhod 20.000 Kč.

(3) Není-li dávka stanovena pevnou sazbou, vyměří ji příslušný úřad v prvé řadě podle

výše nákladu, který projednání věci způsobilo, bera zřetel jednak k rozsahu a obtížnosti jednání, k významu věci, k prospěchu, který straně z toho vznikne, a k jejím majetkovým poměrům, jednak ke kolkovým poplatkům stranou zaplaceným.

§ 3.

Má-li určitý úřední úkon za následek hotové výlohy úředních orgánů, buďtež i tyto nahrazeny.

§ 4.

Vyměření dávky přísluší úřadu, který rozhoduje o věci, jejíž projednávání zakládá dávkovou povinnost.

§ 5.

(1) Dávky stanovené pevnou sazbou se zpravidla písemně nevyměřují; úřad je však povinen, vydati písemný výměr, žádá-li strana za to.

(2) Dávky nestanovené pevnou sazbou se vyměřují písemně.

(3) Dávky uvedené v odst. 1. jsou splatny dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon nebo než se dodá straně vyřízení o oprávnění nebo výhodě. Totéž může určití dávkový řád i o dávkách uvedených v odst. 2.; jinak jsou splatny do 15 dnů ode dne, kdy byl straně dodán výměr.

(4) Způsob placení a súčtování se stanoví dávkovými řády.

§ 6.

(1) Kdo by bez zkrácení nutné výživy potřebné pro sebe a svou rodinu nemohl dávky zaplatiti, má nárok, aby úřad k vyměření dávky příslušný od vyměření upustil nebo dávku prominul.

(2) Straně uplatňující nárok podle odst. 1. budíž splacení dávky poshověno do konečného rozhodnutí o tomto nároku.

(3) Podrobnosti ustanoví nařízení.

§ 7.

O stížnostech rozhoduje s konečnou platností instance nadřízená úřadu, který dávku vyměřil, případně rozhodl o nároku podle § 6 tohoto zákona.

§ 8.

Pokud není v tomto zákoně nic jiného nařízeno, platí obdobně všeobecná ustanovení poplatková zvláště o řízení rekursním, promlčení, vymáhání, pokutách a úrocích z prodlení.

§ 9.

Vláda je povinna každý dávkový řád předložit Národnímu shromáždění do 14 dnů po jeho vyhlášení. Usnese-li se některá ze sněmoven, že dávkový řád nebere na vědomí, pozbývá platnosti dnem usnesení dotyčné sněmovny. Vláda je povinna toto usnesení bezodkladně vyhlásiti ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 10.

(1) Zemské správní výbory (komise) a okresní správní komise (silniční výbory) mohou se usnésti, že budou vybírat za úřední úkony, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávky podle tohoto zákona.

(2) Usnesení zemského správního výboru (komise) vyžaduje schválení vlády, usnesení okresní správní komise (silničního výboru) vyžaduje schválení zemského správního výboru (komise), souhlasí-li se vzornými dávkovými pravidly, která vláda vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení; jinak vyžaduje schválení vlády.

§ 11.

Dávky podle tohoto zákona pro politické úřady I. stolice budou vybírat také magistráty měst s vlastním statutem, pokud obstarávají agendu politických úřadů, a městské notářské úřady, a to ve prospěch obce.

§ 12.

Platnost tohoto zákona jakož i nařízení na jeho základě vydaných pomíjí koncem roku

1926. Provedením jeho se pověřují všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Bečka v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Franke v. r.	Novák v. r.
Dr. Hodža v. r.	Srba v. r.
Dr. Winter v. r.	Šrámek v. r.

Udržal v. r.

54.

**Zákon ze dne 3. dubna 1925,
kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolecích (hrací karty).**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dosavadní pevné poplatky kolkové se zvyšují s výjimkami stanovenými v následujících paragrafech takto:

- poplatky 10 h, 20 h a 30 h na 50 h,
- poplatky 40 h a 50 h na 1 Kč,
- poplatky 1 Kč a 1 Kč 20 h na 3 Kč,
- poplatky 2 Kč na 5 Kč, 3 Kč na 8 Kč, 4 Kč na 10 Kč, 6 Kč na 15 Kč, 8 Kč na 20 Kč, 12 Kč na 30 Kč a 20 Kč na 50 Kč,
- poplatek 5 Kč podle § 74 zák. čl. XI. z r. 1918 o poplatcích z převodu majetku na 8 Kč.

§ 2.

Ustanovení § 1 se nevztahují na pevné kolkové poplatky ze šeků, kupeckých poukázek, z účtů, bilancí a bilancovaných kont, z ujednání o soudní příslušnosti, z legitimací na sníženou a volnou jízdu na drahách, pak na pevné kolkové poplatky podle zák. čl. XLIII z r. 1914, čís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 279 ř. z., a zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 38 Sb. z. a n., o poplatcích soudních, na odstupňované kolkové poplatky ze sázek proti bookmakerovi (§ 7 čís. nař. ze dne 29. srpna 1916, čís. 282 ř. z., § 5 zák. ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n.), a konečně na poplatky podle saz. pol. 13-IV, bod 4., popl. prav.